

**centre
cultural**
TERRASSA

Exposició

BBVA CX

Aquest dijous, a les 19'30h, inauguració de *Vers Decurs*, la primera exposició antològica del pintor terrassenc, Xavier Gonzàlez Arnau

Les sales 3 i 4 del Centre Cultural Terrassa recullen els 15 anys de trajectòria de l'artista local Xavier Gonzàlez Arnau (1980), conegut amb el nom artístic: Xavier Gonzàlez d'Ègara. Artista nòmada i autodidacta, és segons el comissari de l'exposició, Albert Mercadé, 'una de les personalitats més rellevants i incisives de la pintura catalana contemporània'.

L'artista egarenc troba en la pintura el llenguatge per expressar les veritats més inefables de l'esperit, i utilitza diferents disciplines humanístiques – la música, el pensament, la poesia – per connectar i enriquir la seva experiència creativa. Amb referències a la filosofia de Nietzsche o el textos sagrats de l'Antic Testament, l'obra de Gonzàlez vol transmetre una idea d'esperança en un món sobreexposat al materialisme.

En aquesta exhibició antològica que porta per nom *Vers Decurs*, gaudim del recorregut artístic de Gonzàlez sobre diversos enfocaments d'un mateix tema: l'Ànima. L'artista concep la pintura com una metafísica de l'esperit, la seva obra està plegada de referències humanístiques, d'una tradició que abraça tant la religió hebraica com la filosofia moderna europea, entre el pensament de Nietzsche, la poesia de Rilke i la filosofia de Walter Benjamin. Als quatre pensadors tenen en comú la impossibilitat de l'home per a dir, per a concretar en formes i paraules definitives el pensament i l'art. A més a més, encara tenen en comú amb el pintor Gonzàlez, el descrèdit absolut cap al progrés humà.

Comunicació

T 93 780.64.31 M 649 65 98 40

comunicacio@fundacioct.cat

www.fundacioct.cat

@CCulturalTRS

NOTA DE PREMSA

Biografia

Nascut a Terrassa el 1980, González va començar la seva trajectòria el 1999. A l'exposició aquí a Terrassa hi trobem una pintura feta quan tenia sis anys, aquesta primera pintura va ser creada a Cadaqués, un enclavament biogràfic important perquè serà on s'inicia com a pintor i entra en contacte amb artistes com Modest Cuixart i Antoni Pitxot.

Pitxot descriu la primera etapa del pintor 'com móns congelats', uns primers paisatges arquitectònics, geomètrics i lunars. D'aquesta primera etapa en sorgirà la seva primera exposició a la galeria Gothsland (Barcelona) on entrarà en contacte amb d'altres artistes, col·leccionistes i crítics que l'animen a dedicar-se per complet a la pintura.

Al 2004 s'instala a Berlín on exposa de nou i descobreix la poesia de Hölderin, Paul Celan o Rilke que influiran decisivament en les seves futures creacions, la música de J.S.Bach l'acompanyarà a totes hores.

L'any 2007 es trasllada a Nova York i participa en col·lectives i col·loca algunes de les seves peces al circuit novaïorquès. L'aigua, el vent, la terra i el foc, seran els temes dominants del període 2006-2008. Sense saber-ho obra la porta a una nova tècnica espontània, l'obra socarrimada pel bufador de la qual amb el foc en sorgeixen formes ambigües i aproximatives. Com li manava la poesia de Rilke, l'obra d'art sentia que havia de ser un trànsit d'allò visible (el món físic que ja dominava amb la tècnica) cap allò invisible (el nou món inefable, plegat de figures ambigües).

Degut a un incident tràgic durant la seva etapa a Nova York, decideix tornar sis mesos més tard a Cadaqués i allà la reclusió és total. Escriu, toca el piano i pinta. Experimenta la naturalesa, desapareix el color i només el negre i l'òxid del foc guanyen un espai substancial en els seus quadres. En aquest impàs biogràfic, troba la inspiració en el llibre del Gènesi. El resultat d'aquest període s'exhibirà a Gijón sota el nom de 'Luto blanco', al 2009.

La gran acceptació que obtindrà l'ajudarà a recuperar l'entusiasme que havia perdut al tornar dels Estats Units. Poc després, estableix una relació d'amistat amb el prestigiós crític d'art italià, Carmine Benincasa, i en sorgiran exposicions a Venècia, Milà i Roma, i la seva obra començarà a ser relativament coneguda tenint en compte la seva joventut.

Comunicació

T 93 780.64.31 M 649 65 98 40

comunicacio@fundacioct.cat

www.fundacioct.cat

@CCulturalTRS

NOTA DE PREMSA

Al 2009 es trasllada a Berlín i realitza un nou salt mortal plàstic afegint motius iconogràfics traçats a la manera dels infants: el sol, una casa, un jardí. Una arriscada decisió pictòrica que el converteix en un pur iconoclasta.

Durant els seus anys a Croàcia assaja la sèrie *Ebossos per alliberar el fill del seu temps*. Una expressió ideada per Luter i reciclada per Benjamin i Goethe que fa referència als homes errants que segueixen les directrius col·lectives generades per l'avenç de la història i del progrés.

El darrer dels passatges artístics de Gonzàlez és un dels més complets, coherents i colpidors que se li recorden a la seva trajectòria. En el projecte *A ochi aperti*, capta formes ambigües i les transforma en un decàleg elegíac dedicat a l'eròtica i a la sensualitat de l'amor espiritual.

Les dades

Xavier Gonzàlez Arnau

Vers Decurs

Des del 14 de gener al 27 de febrer

Lloc: Sales 3 i 4 del Centre Cultural Terrassa. Rambla d'Ègara, 340

Horaris d'exposició: de dilluns a dissabte, de 16 a 21 h. Diumenges i festius obert els dies de funció.

Inauguració, dijous 14 de gener, a les 19'30h

[invitació inauguració](#)

Més informació: <http://www.fundacioct.cat/exposicio/xavier-gonzalez-arnau-vers-decurs/>

Comunicació

T 93 780.64.31 M 649 65 98 40

comunicacio@fundacioct.cat

www.fundacioct.cat

@CCulturalTRS

NOTA DE PREMSA